

Izaiáš píše: „Ale on niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený. Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“ (Iz 53,4-5)

Ježiš vzal na seba naše bolesti. Básnik píše: Je to bolesť chlapca, ktorého matka zbila bez príčiny. Bolesť muža, ktorého nadriadený pokoruje pred spolupracovníkmi. Bolesť ženy, ktorú manžel nikdy nepobozká. Bolesť dieťaťa, ktoré musí zostať doma, lebo prekáža. Bolesť dedka, z ktorého sa deti smejú pre

2. Kor. 3,6

Pane daj, by v Tvojom duchu,
v Tvojom svetle večnosti,
kráčali Ti vždy z vďačnosti,
za to, že si na svet prišiel,
zjavil's Lásky zákony,
aby svetlo v dušu zlietlo,
uzreli sme opony
odhalenie rukou zmieru,
za ňou mohli tušiť mieru
plnú Božej milosti.
1927

jeho starobu. Bolesť človeka v úzkostiach, čo sa nemal komu zveriť. Bolesť mladíka, ktorého vysmiali pre jeho súženie. Bolesť zúfalca, čo skáče do vody. Bolesť zločinca, ktorého vedú na popravu. Bolesť nezamestnaného, ktorý chce pracovať. Bolesť robotníka, ktorý si ničí zdravie za smiešnu mzdu. Bolesť otca, ktorý vtláča rodinu do jedinej miestnosti vedľa neobývanej vily. Bolesť matky, ktorej deti hladujú, zatiaľ čo iní do odpadkov hádžu zvyšky hostiny. Bolesť opusteného na smrteľnom lôžku, zatiaľ čo v susednej izbe, pri káve, rodina čaká na jeho koniec. Všetky bolesti, všetky bezprávia, trpkosti,

poníženia, žiale, nenávisť, zúfalstvo, všetky bolesti, ktoré sú neukojeným hladom, hladom po láske.

Koľko bolesti, zúfalstva, bezradnosti sme okolo seba (možno i nechtiac) zasiali. Ježiš to všetko zobral na seba. Naše bolesti, s ktorými márne zápasíme, naše hriechy, za ktoré sme mali byť sami potrestaní. On to všetko prijal z lásky. Boží Syn trpel za teba!

Toto svedectvo nás vytrhuje z pohodlia, vlastnej zaslepenosti, obmedzujúcich úvah. Ponúka nám možnosť premýšľať o nesmiernnej Božej láske a milosti. Možno by sme k tým slovám nemali nič dodať. Stačí nad nimi v tichu a pokoji premýšľať.

Ved' to najdôležitejšie je už dávno vyrieknuté: „Ježiš bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“ Vzal moje bolesti a uzdravil ma!

Ľudia vravia.

Ľudia vravia, že tá naša
láska je len kvietok bľadý,
ktorý očkom zaslepeným
v piesok diaľnej púšte hľadí.

Povrávajú, že ho dáždik
vonnej rosy neovlaží,
zvädne dneska, vyschne zajtra,
márne on za šťastím baží.

Takto svet, však duše naše
nemrú smädcom, citu tiesňou,
zaplesajú, hoc i v smútku,
stálej lásky ľúbou piesňou.
Turč. Sv. Martin 1909

Na zázračných husľach.

Na zázračných husľach Osud vyhráva,
tú pieseň ťažko porozumieť,
hoc neprestáva nikdy zunieť,
sť'a šumný vodopád.

Na zázračných husľach hrá Osud
– hudec,

sť'a nevyspytný Paganini...
Kol neho hustnú čudné stíny
a v slzy menia smiech,
kým z vírov, varov života
každý chce na breh.
Nov. 1923

Znie v duši hlas...

Tak podivný, tak zvláštny
znie v duši hlas,
jak s výšok neznámych,
kde planie more svetiel
klesala by trblotná, zvonivá kvaka
do hĺbok nesmiernych,
anjelsko - ľudský to hlas...
hlas plný súcitu, ladu,
hoj, hlas to ozveny vlastného
srdca vari,
čo túži za hladkaním
perutí lásky,
bez ktorej nemožno žiť...
Len zavznievaj mi v kalich
utýranej hrudi,
čo rada vdychuje vnađu
z medoústkej fialky zábleskov
lepšieho bytia...
Hoja, Hoj ozvena srdca,
splývaj so zvukmi zlatej harfy nebies,
čo má struny tkané s paprškami
slnec!

Nov 1926